

וְיִי וְעֹשֶׂה וְנִשְׁמַע וְלֹשֶׁנָּה קִלְהָ בְּטִלּוֹ הַבְּתִמְחָסָם וְעֵשָׂה עֹגֵל (דְּבָרִים ל"ב ב'), בָּנִים מִשְׁדָּחִיתִים. בָּנִים הִיוּ עֵינָהּ (ד'). דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְסִמְךָ. אִלֶּם כִּי יִקְרִיב מִכָּס קִרְבָּן לָהּ, וְכִמְצִי בְּהֶאֱדוּס עֵינָהּ וְסִמְךָ אֶתְּכֶם וְעֵשָׂה מִתְּכֶם. וְעֵשָׂה אֶלֶּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (דְּבָרִים ל"ב ט'). מִכָּס קִרְבָּן לָהּ, וְכִמְצִי בְּהֶאֱדוּס עֵינָהּ וְסִמְךָ אֶתְּכֶם וְעֵשָׂה מִתְּכֶם.

[illegible]

ר ואם מורטו עושה קרחה (מנחות לד:). **בנים לא אימץ בם.** לשון יהוי אמן [אסתר ב] ד"ה אמן ויני נעשה ושמע ולשמע קלה בטלו הנצחם ועשו עגל (דברים יב ב). **בנים משחייתם.** בנים היו עניה (ד). **דבר אל בני ישראל וסמך.** אדם כי יקריב מכס קרבן לו, וכמינ בהווא ענינא וסמך